

1880-07-15

AFSENDER

Laura Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Tyskland

Arkivplacering:
FA 2- 23-00017 æske 7

Emneord:
Dårlige vaner

DOKUMENTINDHOLD

Laura Jacobsen er bekymret for Carls drikkevaner. Hun mener, at han drikker for meget!

TRANSSKRIFTION

Kjære Carl!

Ottill[li]a forteller Dig jo omtrent hver Dag noget, saa et Brev fra mig er jo ellers overflødig men jeg fordre[r] ikke noget skriftlig[t] Svar. Jeg har blot et lille Ord at sige dig, som kun en Moder der elsker sin Søn langt høiere end sig selv, kan komme med.

Jeg vil bede Dig min velsignede Carl, at være forsigtig med hvad Du nyder, at det ikke skal gaae Dig som Heiberg og saa mange andre Æsthetikere, de see saa længe paa den skjønne Viin, saa den bliver dem en hyppig Nødvendighed. Du kan maaskee taale meget, men derfor er det lige usundt. Paa Reiser bliver man let vandt til megen Viin. I ENgland spises jo Oliven og Silleri

og Salt, for at vække Tørsten. Man skulde troe en Dranker havde opfundet den Skik. Du vil maaskee svare, at Englænderne er alligevel dygtige, men som England kan fordre kraftigere Spiser, kan det maaskee ogsaa bruge stærkere Vine end vi. Jeg har maaskee arvet min Faders Frygt for Spiritus, jeg har ogsaa altid seet Din Faders Afholdenhed. Se paa de Notabiliteter af den gamle Skole som har ført det tarvelige Liv, de gaae omkring som raske Gamle. Notabiliteter af den nyere Skole ere alle svage. Hatt, Lehmann, Adler, Bille, ingen af dem vil man kalde Drankere, men deres Sygdomme komme af vellevned. Du bliver fed og Blodet er ikke tyndt hos Dig, Du vil let blive tung af megen Viin, selv om den i Øjeblikket inspirerer

men hør efter hvad jeg her har skrevet. Du ved nok jeg hører ikke til de Mødre, som af Feighed ikke tør sige noget som mulig kunde støde. Men Du maa vide, det er mig en ubeskrivelig Glæde hvis jeg ved Din Hjemkomst seer et mildt Ansigt, thi saa tør jeg haabe at Du ret har forstaaet Disse Linnier som blot skulde være en Advarsel i rette Tid, af den mest uinteresserede Kjærlighed. Fader sidder paa Terrassen (Havetrappen) Theodora leger i Haven, Tillien og Agnes sid[d]e i Havestuens aabne Dør. Jeg sid[d]er i min Stue og skriver disse Linn[i]er.

Ottilie raaber op til mig, at de komme forsilde. Gud forbyde det.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Alle hilse Dig kjærligt. Din hengivne moder
Laura Jacobsen

15 Juli 1880

Kjære Lest.

Ottita fortæller Dig isvært hvor
Dag noget, saa et Brev fra mig er isvært
ellers overflødig men jeg fordrer
ikke noget skriftligt Svar. Jeg har
blot et lille ^{Ord} at sige Dig, som kun en
Moder der elsker sin Søn langt høi-
ere ind sig selv, kan komme med.
Jeg vil bede Dig min velsignede Lest,
at være forsigtig med hvad Du udsæder,
at det ikke skal gaae Dig som Heiborg,
og saumange andre Ophættikere, de see
saa længe paa den sjønne Vin, sa-
den bliver dem en hyppig Nødvendig-
hed. Du kan maake taale meget, men
derfor er det lige usundt. Saa Reiser
bliver man let vant til megen Vin.
J. Engelund spiser isvært Oliven og Silleis

og fatt, for at vække Tørsten. Man
skulde troe en Dranket havde oppfun-
det den Skik. Du vil maaske spore,
at Englenderne er alligevel dygtige,
men som England kan forde kraftigere
Spiser, kan det maaske og saa bruge stæ-
re Vin end vi. Jeg har maaske droet
min Faders Frygt for Spiritus, jeg
har ogsaa altid seet Din Faders Afhol-
denhed. See paa de Notabiliteter af
den gamle Skole som har ført det tar-
velige Liv, de gaae omkring som
raske Gamle. Notabiliteter af den
nyere Skole ere alle slege. Hall, Leberman
Stiller, Bille, ingen af dem vil man kal-
de Drankere, men deres Sygdomme kom-
me af velleverd. Du bliver fed og Blotet
er ikke tyndt hos Dig, Du vil let blive
tung af megen Vin, selv om den i Giellek-
het inspireres. Blev en ikke vred

men hør efter hvad jeg her har skre-
vet. Du ved nok jeg hører ikke til de
Mødre, som af Flegighed ^{ikke} tør sige noget
som mulig kunde skade. Men Du maa
vide, det er mig en ubeskrivelig Glæde
hvis jeg ved Din Tjenkomst sees et
nildt Anfækt, thi saa tør jeg haabe
at Du ret har forstaaet Disse
Linnies som blot skulde være en
stvarsel i rette Tid, af den mest in-
teresserende Hjortighed. Fader sidder
paa Terrassen (Havetrappen) Theodora
ligger i Haven, Tullien og stynes sidder
i Havestuen's aabne Dør. Jeg sidder
i min Stue og skriver disse Linier.
Attalie raaber op til mig, at de kommer
forpilde. Gud forbyde det. Otte hilse
Dig hjertelig. Din hengivne
Moder Laura Jacobson

15 Juli 1880